

nu cred sau nu mai vor să creadă nu înțeleg că Dumnezeu este prezent, iubitor, în istorie. „*Tatăl Meu până acum lucrează; și Eu lucrez*” (Ioan 5, 17), zice Hristos Domnul. Este adevărat, egoismul este activ azi pe pământ pentru că „*cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire*” (I Ioan 4, 8).

Viața veșnică pentru oamenii supuși stricăciunii și morții, pacea și liniștea pentru cei vulnerabili și fragili, bucuria și iertarea pentru cei greșiți și vinovați, dragostea eternă pentru cei neputincioși și lipsiți, iubirea mai tare ca moartea,

prețuirea pentru cei disprețuiți, sunt darurile pe care nașterea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos le-a adus în lume, pentru ca noi să redescoperim că suntem părinți și maici, frați și surori, fii și fiice, cu toții aparținând familiilor noastre trupesti, în sânul cărora, copii fiind, am învățat să trăim bucuria Nașterii Domnului, dar și familiei duhovnicești celei mari, Biserica, în care Sam învățat să creștem, „*ținând adevărul în iubire, să creștem întru toate pentru El, Care este capul-Hristos*” (Efeseni 4, 15).

Sursa: eparhiaortodoxaoradea.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 5 ianuarie	18:00	Vecernia și Litia
Miercuri 6 ianuarie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Botezul Domnului (Boboteaza – Dumnezeiasca Arătare)
	18:00	Vecernia și Litia
Joi 7 ianuarie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Soborul Sfântului Proroc Ioan Botezătorul
Sâmbătă 9 ianuarie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 10 ianuarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Efeseni 4, 7-13; Ev. Matei 4, 12-17; glas 6, voscr. 9 → Duminica după Botezul Domnului (Începutul propovăduirii Domnului);

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

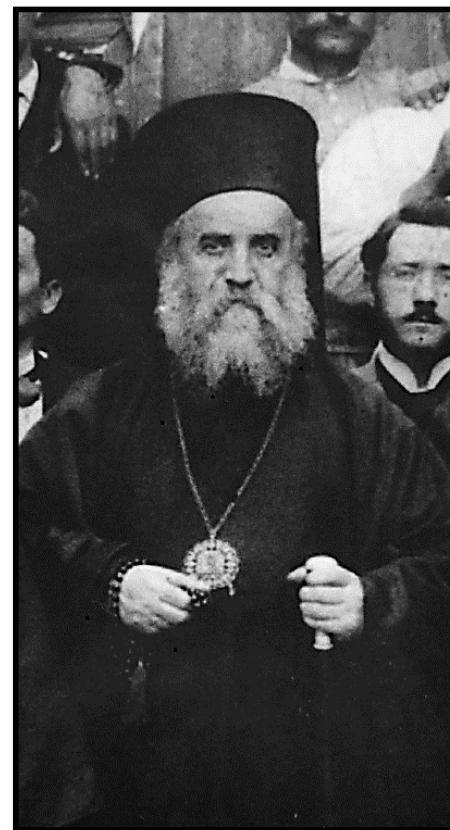

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE-HANUL COLȚEI

„Nimeni care pune mâna pe plug și se uită înapoi nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.” – Ev. Luca 9,

Nr. 371 / 3 ianuarie 2021

SFÂNTUL
NECTARIE DIN EGHINA

1846 – 1920

NĂDEJDEA ESTE FORȚA CREATOARE A TUTUROR LUCRURILOR BUNE

Nădejde, prea plăcut nume, plin de bucurie și de toate bunătățile! Cu adevărat, cât de minunată este puterea ta! Negrăită este lucrarea ta făcătoare de minuni! Cu adevărat ești frumoasă ca o fiică a cerului! Cine poate spune în cuvinte frumusețea ta? Cine poate povesti binefacerile tale? Puterea ta este sprijin sufletelor întristate. Lucrarea ta aduce stăpânirea împărăției celor bune. Ești darul dat nouă de Dumnezeu pe care nimeni nu ni-l poate lua, fiindcă tu ai fost plăsmuită dimpreună cu sufletul omului, ca să-l întărești în toate încercările vieții și să-l arăți deasupra împrejurărilor luptător nebiruit. Tu i-ai fost dăruită omului ca răsplată pentru biruință și spre a-i împodobi creștetul cu cununi neveștejite. Tu i-ai fost din naștere dăruită omului, ca să-l duci la

desăvârșire, să-l înalți spre Dumnezeu și să-l scoți din prăpastia în care s-ar fi adâncit dacă n-ai fi fost tu. I-ai fost dăruită să-i fii călăuză și să-l îndrepti pe drumurile neprimejdioase, să-l cârmuiești pe marea vieții bătută de valuri, de multe ori acoperită de neguri și întuneric, tulburată de tot felul de vânturi, ce stă gata să-i scufunde corabia călătoare și purtată de valuri, abătându-le asupra ei unul după altul.

Ce este, oare, mai frumos decât nădejdea? Ce decât ea este mai strălucitor, mai sfânt, mai scump, mai măreț și mai bun? Cu adevărat nimic!

Iată, spre pildă, bolnavul care zace în așternutul său fără putință de tămăduire, părăsit de toți: singură nădejdea îi stă la căpătâi neobosită, nedezipindu-se de el, aducându-i neîncetat mângâiere, întărindu-l, alinându-i suferința înfricoșătoare și ușurându-i chinurile grele.

Nădejdea întărește și îmbărbătează inimile temătoare și le arată tari, neînfricoșate și viteze, ca să poată birui necazurile și nenorocirile. Nădejdea în Domnul îl însuflețește pe cel învins de suferință și cu puteri noi îi întărește trupul lipsit de putere. Nădejdea în Domnul alungă deznădejdea întunecată plină de spaime,

chemând mila dumnezeiască și mântuirea. Nădejdea în Domnul îi izbăvește pe cei căzuți. Nădejdea la mila lui Dumnezeu îi îndreaptă pe cei îngenuncheați; ea desface lanțurile de la picioarele celor întemnițați. Nădejdea răsare întocmai ca zorile trandafirii pe cerul sufletului, luminând zilele întunecate de negură ale sufletului întristat și ale inimii deznădăjduite. Ea revarsă balsamul mângâierii pe rănile inimii înlăcrimate. Ea îi ocrotește pe orfani și ajută văduvele. Nădejdea răsplății îl ține pe cel nedreptățit și îi ușurează pe cei împilați și robiți. Nădejdea îi întărește pe bătrâni ca să poată duce până la sfârșit povara bătrâneții. Ea dă curaj fecioarelor părăsite ca să trăiască în cumințenie și tinerilor ca să se arate bărbați vrednici și buni. Ea șterge lacrimile ce întunecă ochii celor nefericiți. Nădejdea în viața veșnică face ca moartea apropiată să fie fără durere. Ea îl alină și pe cel ce se află în ceasul din urmă, iar pe cel ce se luptă cu bărbăție îl întărește. Îl mângâie și îi stă alături osânditului la moarte. Îi este sprijin celui ce duce un trai vrednic de plâns. Netemător și nebiruit îl face pe cel ce luptă pentru virtute, pentru adevăr, pentru dreptate, pentru frumos și pentru bine.

Nădejdea este progresul, dezvoltarea și mersul-înainte al lumii. Dacă îi iei lumii nădejdea, ea va pieri. Nădejdea îi îndeamnă pe înțelept și pe omul de știință să cerceteze și să descopere cauzele lucrurilor.

Cu adevărat fericit este cel ce nădăjduiește în Domnul! Cel ce nădăjduiește în Domnul îl binecuvântează pe Cel înalt, izbăvitorul său, și îl sfințește. Cel ce nădăjduiește în Domnul nu așteaptă averi, nici putere, ci se încrede în tihnă în ajutorul Lui. Cel ce nădăjduiește în Domnul, plin de credință și de iubire pentru Dumnezeu, se încrede în buna Lui judecată și se înfățișează cu îndrăznire de fiu dinaintea Tatălui ceresc.

Sursa: **Sfântul Nectarie din Eghina**, *Cunoaște-te pe tine însuși sau despre virtute*, Editura Sophia

ÎPS SOFRONIE
EPISCOPUL ORADIEI

FRATERNITATEA ORTODOXĂ

Se cuvine să regăsim resursele necesare pentru a ne manifesta, în primul rând noi, creștinii, în lume ca frați și surori, părinți și maici, fii și fiice, aparținând aceleiași familii

spirituale a umanității, îmbinând libertatea cu responsabilitatea, redescoperind, cu alte cuvinte, fraternitatea noastră, cinstindu-ne, respectându-ne, prețuindu-ne, urmând îndemnul adresat romanilor odinioară de Marele Pavel: *„Primiți-vă unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu”* (Romani 15, 7). Numai așa vom ajunge și noi să vedem splendoarea negrăită a planului divin mântuitor, întrucât Domnul Dumnezeu a voit ca *„toate să fie iarăși unite în Hristos, cele din ceruri și cele de pe pământ”* (Efeseni 1, 10).

Pentru a fi roditoare în noi darurile primite de Sus, suntem chemați să stăm *„tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi”* (Galateni 5, 1), nu după chipul trecător al veacului acestuia, înstrăinat și decăzut, nimicitor al tradițiilor, distrugător al fraternității curate.

A redescoperi fraternitatea noastră astăzi înseamnă a retrăi bucuria sfântă a tuturor creștinilor dintotdeauna și de pretutindeni, aceea a fidelității față de Evanghelia Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Lumea se schimbă și virează într-o direcție în care crede că Dumnezeu nu ar fi și că orice fantezie omenească este posibilă, durabilă și fructiferă, dar asta pentru că cei ce